

COSTA BRAVA

NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

Palamós 12 de Gener de 1929.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fera, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR. 2. SEGÓN.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la bestreta.

La meva opinió

Costa Brava, el modestíssim setmanari local, intenta una enquesta. Pregunta, quines són les sis donzelles palamosines que, a manera de veure de cada llegidor, sobressurten per la seva bellesa. Bellesa exterior? Naturalment! L'altra, de bellesa, la interior, l'espiritual, és massa delicada per mesurar-la així com així.

L'enquesta és senzilla. Ho és tant que potser algú creurà que els ideadors d'ella són uns desvagats que tenen ganes de perdre els temps... Anem a pams.

Què es persegueix amb l'enquesta? Quina finalitat es cerca? Conèixer la noia més bella o les sis més belles de nostra vila? No volem pas creure-ho. Cal no oblidar que les contestes que es rebin no tindran més que un valor ben relatiu. Serà una opinió més o menys sincera d'uns quants, però no serà res definitiu. Serà una opinió respectable, però no indiscutible.

Més aviat hem de buscar el principi de l'enquesta en l'intent de lograr que la joventut indiferent es decideixi a escriure. Intent noble, que si els iniciadors de l'enquesta podessin aconseguir fóra ben grat.

No s'ens amaguen les dificultats gairebé insuperables que tindran de vèncer. Vesllem el possible fracàs. Però és ben lloable que hom ho intenti per tots els mitjans.

Ara bé. Plantejada l'enquesta i suposant que els joves la prenguin amb interès, caldria que en contestar es tingués en compte de bandejar aquelles da-

miselles quina bellesa és més aparent que real. La bellesa artificial, a base de pintures, és sempre un engany inadmissible. És una careta de la lletjesa.

Ésser bella vol dir ésser-ho igual al llevar-se del llit o després de rentar-se la cara, com a la sortida de casa, al ball o a qualsevol altre lloc.

Una noia que esdevé bella perquè sap maquillar-se no mereix un vot en un concurs de bellesa. Donar-li és mentir o enganyar-se puix que sota la pintura gairebé sempre s'hi amaga una cara gens remarcable, vulgar, grisa.

... I ja ens hem explicat abastament. Seguint el nostre criteri, en un altre article assenyalarem sis belleses naturals o sigui sense enganya-vistes.

ELOI J. POLAS

A tothom..!

Ja fa més d'un any que veu llum el nostre volgut setmanari «Costa Brava». He anat regirant exemplars i més exemplars, i no he pogut menys qu'esclamar, al ensems qu'el company «Mima»: «Sempre els mateixos col·laboradors que valents lluiten per fer-lo anar amunt, a fi de que dintre la seva modestia, sia, sinó una cosa perfecte, al menys bona.

Crec que és un deure vostre, joves palamosins, si algun de vosaltres té, sinó reconegudes, notories aptituds literaries, col·laborar a nostre setmanari; i dic un deure, perquè ho és, el de afavorir una de les po-

ques coses que tenim vertaderament locals; el d'aportar el nostre granet de sorra a l'edifi intel·lectual, que està bastint en els nostres temps arreu de Catalunya; el de fer ús, i perfeccionar mitjansant la pràctica, els audients espirituals qu'hem rebut de la Providència.

També vosalires, formoses palamosines, podríeu intentar quelcom en aquest sentit. Espilleu-se en les moltes revistes i suplementes (entre altres el de les «Notícies») que veuen llum redactats exclusivament per plomes femenines; preneu exemple d'alguna de vostres companyes, qual nom no vull esmentar perquè segurament això ofendria la seva modestia, i que palesa clarament que també les damiselles poden fer coses bones.

I en fi, tots, joves i donzelles, col·laborem-hi. Fem de la «Costa Brava» el portaveu de nostres sentiments i dels nostres desitjos. No tingueu por! Proveu-ho, que segurament «Costa Brava», us obrirà les portes de bat a bat. Qui sap si en mig de tant jovent, hi han ànimes vertaderament artistes, que romanen perdudes en les tenebres, perquè tenen por a la llum! Ànim i braó, doncs! Amunt els cors!

EL COMTE RAÚL

Carnet d'un excursionista

Nit d'hivern al Montseny

El sol estava a punt de colgar-se al darrera de les muntanyes que limiten el Pla de la Calma. Nosaltres, en una fondalada, al costat d'un torrent d'aigua fresquíssima, acabavem de dinar, asseguts damunt del fullam groc que havia caigut d'uns castanyers de branques ratortes i cobria el sòl, de terra negra amb clapes d'herba verda.

Un cop lligades les motxilles i les sabates ben cordades, reprenguérem la marxa que havíem suspès per a dinar, i cap a Sant Marçal falta gent. Només ens mancaven caminar unes tres hores.

Mentre la llum del crepuscle, va il·luminar l'aire emboirat, vàrem passar per algunes masies.

En una, mentres un vailet amb barretina vermella ens assenyalava el camí, uns garrinets amb llur mare, furgaven la brossa que alfombrava l'era. En una altra fou una noia bufona amb mitges de color de carn i el vestit fins a sobre genoll, que duia un feix de palla daurada sota l'aixella, qui ens digué que ja anàvem bé, i en una altra, la darrera, abans d'entrar al bosc espès, fou un pagès, també amb barretina ver-

mella, que obria regues en unes feixes de sota la masia, qui gesticulant amb l'aixada enlaire ens digué que només seguíssim els camins de l'esquerra per anar bé.

A l'entrar al bosc, ja més que crepuscle, negra nit era el que ens voltava. Els castanyers de les vores del camí semblaven ànimes de condemnats que es perllonguessin, tot caragolant-se en la fosca. El camí estava cobert de fulles de faig i castanyer que a l'ésser remogudes amb els peus, fressajaven d'una manera estranya que feia venir calfred. El vent brunzia per entre el brancam nú del bosc i la seva remor es barrejava amb el ronc d'una riera que romanía invisible en les pregonesses de la nit.

Per entre els esquins del cel encapotat, lluí algun estel que tremolava de fred i de por.

Començaren a caure unes gotes grosses i pesantes que feien cruixir el fullam de terra i ens regalimaven cara avall.

A la dreta, com una taca negra que es confonia amb el cel fosc, la serralada de Les Agudes, amb les crestes altes blanques, i al peu d'aquestes muntanyes un resplendor que per a nosaltres era una mena de far guiador, era el resplendor dels llums de Sant Marçal.

Cada vegada la nit s'anava fent més negra; entre els arbres semblava que hagués de veure-s'hi lluir la flameta dels ulls d'algun llop, tal com es diu en els contes d'hivern.

Amb tot i anar ben aïllats teníem fred, i encara que no ens veiéssim els rostres pressentíem que el color morat devia matitzar-nos-els. Ja veíem a la vora, com dos reflectors, la claror que passava per les dues finestres del menjador de l'ermita, que ens prometien un lloc calent i confortable davant d'una taula parada amb un plat de sopa fumejant.

Amb el nostre dalit d'ésser-hi aviat, la nostra marxa en la fosca devingué cursa, i atrets per aquells llums que ens fascinaven, com a les papellones la flama d'una espelma encesa, no ens adonàrem que abandonarem les zigueszagues del camí fins que ens trobàrem amb els peus encastats en un aiguamoll, sense saber cap on dirigir-nos, amb tot i tenir a la vista les llums prometedores de la fita.

Desorientats com estàvem no sabíem cap on tirar, fins que un llum que flamejava a cosa de mig quilòmetre de nosaltres, i que després sabérem que era la fogaina d'uns que acampaven al peu de Les Agudes, ens feu creure que teníem gent més a la vora que Sant Marçal.

Amb penes i treballs, sense saber on posàvem els peus, anarem acostant-nos a aquella fogaina fins que creguérem que ens sentiríem, i començàrem a cridar i

a fer senyals amb la llanterna.

Als nostres senyals, els acampats ens respongueren que no avancessim més que entre ells i nosaltres hi havia un precipici per on s'espenyava un torrent i que pugessim al dret fins a Sant Marçal ja que la muntanya era neta d'arbres i brossa.

Així ho férem, i gracies a aquells minyons acampats, aviat ens trobàrem a l'entrada atapeïda de rodamons —eran uns doscents— de Sant Marçal.

Mentres nosaltres arribàvem, una altra colla sortia de l'ermita, per a anar a ajudar a una altra colla perduda pel Matagalls, que també estava nevada, i els crits d'assistència dels quals ressonaven tristament per aquelles muntanyes solitaries embolcallades de nit i de núvols.

F. JUANALS I DAGAS

Monografia històrica de la Vila de Palamós i encontorns per Mossén Félix Paradeda i Robert REGÍMEN MUNICIPAL IX

Dit sistema fou modificat en l'any 1448 per un altre privilegi expedit per la reina Maria, lloctinent d'Alfons IV de Catalunya i V d'Aragó, en virtut del qual es nomenava un jurat més per cada classe social, elegits per votació secreta.

Per altre privilegi donat en la ciutat de Victoria, Joan II va concedir als jurats de Palamós elegir i deputar un home de la vila per a mostassà, càrrec que havia d'exercir durant un any. Venia obligat a residir en la vila, prestar canció i rendir comptes dels emoluments i demés de la seva administració, amb facultat de nomenar substitut en cas d'absència o enfermetat.

No bastà aquesta reforma, doncs el 15 de juliol de 1580 D. Antoni Folch de Cardona i d'Anglesola, duc de Soma i comte de Palamós, la va modificar i reglamentar segons va creure oportú a les circumstàncies de la seva època.

Així subsistí més o menys modificada fins els temps de Felip V.

Al establir aquest rei en 1716, la Nova Planta de Govern, per Reial Decret, foren abolits tots els orga-

nismes dels antics sistemes municipals del principal de Catalunya i es manaren establir Corregidors i Tinentes de Corregidor en el punts que es designaren, i en tots els demés llocs batlles nomenats per l'Audiència de dos en dos anys, i regidors en el nombre que semblés bé, i aquests últims, havien de servir un any.

D'acord amb aquest Decret i amb les disposicions complementaries de l'Audiència i altres de posteriors, el govern i l'administració de la vila de Palamós, restaren durant molts anys a càrrec d'un batlle i set regidors: el batlle amb nomenament i atribucions quasi iguals a les d'abans, els regidors, renovats cada any; al principi per nomenament lliure de l'Audiència; més tard per aquesta mateixa a proposta en terna del batlle i dels regidors i sempre exercint, salves algunes limitacions, quant competia abans als jurats i als consells estret i general.

El comte, per la llei de 6 d'Agost de 1811, sobre abolició de senyorijs i per la Constitució de 1812, perdé la jurisdicció i tota ingerència en el nomenament de batlle.

El Reial Decret de 23 de juliol de 1835 abolint totes les diferències entre pobles i províncies, així com la subsistència dels oficis alienats, manà plantejar d'una manera nova i general per a tots els pobles, segons llur veïnat, l'organització, atribucions i manera de funcionar els «alcaldes» i ajuntaments, desapareixent els batlles de Catalunya.

FUTBOLERES

Palamós S.C., 4

F. C. L'Escala, 2

Aprofitant la data lliure que deixava el campionat, la junta del cercle local va interessar la vinguda del F. C. L'Escala per tal de contendir amistosament.

El partit va celebrar-se davant un públic escàs, que es va retreure degut a la tarda grisa i freda que, certament, no convidava a passar una hora i mitja a fóra.

Un i altre onze van presentar-se incomplets. En els rengles forans mancava Poc, el centre-mig, indiscutiblement el millor element de l'onze. En els locals no pogueren alinear-se Avellí i Forné quina falta, especialment a la segona part, fou ben palesa.

El Palamós, a la primera part, ens donà l'avinentsa d'admirar el seu joc verament entusiasmador. En seguit de jugades bellíssimes que determinaren els

seus quatre gols, obra de Valls (2) i Ribera (2). Per contra a la segona, vingué una esfondrament general del qual cal culpar-ne principalment a Rosalench i Ribera. Un i altre van demostrar una manca d'esportivitat que no volem qualificar. De continuar per aquest camí no és gaire llunyà el jorn en que el públic desertarà del nostre camp d'esports i el futbol morirà irremeiablement a casa nostra.

A la segona part els escalencs obtingueren dos punts com a premi al seu entusiasme. Bé ho mereixien, els braus escalencs!

Capítol de distincions: Saló, Burcet i Palahí pels de l'Escala. Gou, Aliu i Valls, únicament a la primera, i Company, tot el partit pels de casa.

Arbitrà amb encert el Sr. Godai. Equips:

«F. C. l'Escala»:— Pasqual, Burcet, Vilanova, Girona, Botella, Palahí, Vilabré, Saló, Callol, Carreres, Callol J.

«Palamós S. C.»:— Porro, Ventura, Gai, Gou, Company, García, Aliu, Rosalench, Ribera, Valls, Napoleón.

Ja restablert de la seva lesió, s'integrà al seu lloc, en l'equip, En Ribera. Ho celebrem.

Campionat provincia

PARTITS PER DEMA

U. D. Girona — Ceida; U. S. Figueres — F. C. L'Escala; Palamós S. C. — A. S. D. Girona i Olot F. C. — U. S. Bisbalenca.

KEEPER

Noticiari

Per a demà hi han anunciats els primers balls navals al Casino El Port i Centre R. Federal.

Un cop finides les vacances han tornat a seguir llurs estudis els nostres amics i col·laboradors Josep M.ª Alvarez i Joan Brugué.

Igualment els bons amics Josep D. Tauler ha retornat a llur residència habitual de Londres i En Miquel Palet i Llibert Molla a Lió a seguir els seus estudis.

A uns i altres desitjem que els hagi estat plaent la seva estada entre nosaltres.

Per no resultar cap índex desfavorable en contra dels dos individus que foren detinguts amb motiu

del robatori comés a les oficines del «Fomento de Obras y Construcciones» la nit de Nadal, han estat posats en llibertat.

REGISTRE CIVIL:— Relació de les inscripcions fetes en el de la vila durant el passat desembre.

NAIXEMENTS:— Dolors Cuni Fortuny, Francesc Salichs Barruenzo, Asensi Salichs Barruenzo, Maria Reig Girona, Josep M.ª Sapeira Espier; inomenat: Esaúl Pérez.

MATRIMONIS:— Rogeli Cortada Parals amb Maria Valls Tomás i Isidre Santamaria Garcia amb Rosa Navarro Fresquet.

DEFUNCIONS:— Antoni Esteve Ramos, de 58 anys; Josep Matamala Grau, de 65; Maria Cadira Dalmau, de 68; Joaquina Sala Joan, de 62; Francesc Vidal Saló, de 11; Rosa Catalá Plaja, de 37; Asensi Salichs Barruenzo, de un mes i Lluís Castelló Casanovas, de 69.

Moviments demogràfics durant l'any 1928.

Naixements 81. Matrimonis 38. Defuncions 73 i Aborts 3.

Concurs de bellesa

Ja finit l'any 1928 en que pel nostre volgut setmanari han desfilat les beutats més sobressortints de nostra vila, voldríem fer, amb la vostra ajuda, amics llegidors, una enquesta consistent en que enviéssiu aquest butlletí ple, a la nostra redacció (segell de 2 cts. com imprés) i el dia 12 del pròxim mes de Gener publicaríem les sis que tinguessin més vots.

Sr. Dr. de «Costa Brava».

El meu parer les sis palamosines més belles són:

Firma

MADAME X

Faixes i Sostens

Passeig de Gracia, 127

Barcelona

Prop de Montrás el dia de Reis fou trobat el cadaver de la veïna d'aquesta vila na Francesca Montaner, desapareguda del seu domicili a primers de desembre passat.

La passada setmana deixaren d'existir les senyores Lluïsa Castelló, Vda. de Llorens i Dolors Torroella, que foren acompanyades, una i altra, a llur darrera estada per una gran gentada.

Rebin llurs familiars el nostre condol.

S'està procedint a la poda dels arbres dels nostres carrers per la brigada municipal.

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i subscripció a tota mena de periòdics i revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de Barcelona i Madrid.

No embruta
No engrassa
No tenyeix

Torna als cabells blancs el seu color natural sense tenyir-los.

Informarà
L. PUIG

(BARBERIA)

Amb ocasió de la diada de Reis al Centre R. Federal celebraren un ball nomenat del Fanalet amb gran concurrència.

El del Port, malgrat d'ésser ordinari, va veure's força animat.

La companyia de sarsuela que dirigeix el primer actor i director Sr. Beut, el dijous de la setmana passada posà en escena la divertida sarsuela «La Princesa de la Czarda» impedint el mal temps que hi assistís molta de gent.

El dijous darrer representà «Marina» i «La Cara del Ministro» amb força éxit i concurrència.

El dimecres de la setmana passada i per no ésser menys que en la resta de la nostra terra caigué una miqueta de neu fent que a l'endemà les muntanyes dels voltants apareixessin emblanquinades. La temperatura fou baixíssima durant tota la setmana.

Aquesta setmana si bé no hem sentit la fred de la passada no per aixó ha deixat de fer-se sentir la tramuntana que si no ha bufat molt s'ha fet remarcar per la fredor.

Tintoreria "LOS MIL COLORES"

ANTONI GÜELL

Tenyits i rentats de tota classe de trajos i vestits i els seus similars.

Dols i altres serveis a les sis hores.

DESPATXOS:

Sabateries Vells, 8 i Projeés 51 — GIRONA
Passeig Castellar, 9 — PALAMÓS
TALLERS: Pedret, 7 — GIRONA

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei
acurat - Lloc reunió de
dels aimants d'els sports

Constancia y calidad

Con la constancia con que la abeja fabrica su producto admirable, la casa ARTIACH trabaja incesantemente, con entusiasmo y la experiencia de muchos años, en la elaboración de sus exquisitas galletas, puesto todo su afán en producir insuperable calidad.

He aquí sus principales clases:

Maria ARTIACH
la galleta ideal

Cocochu
de coco seleccionado

Chiquilín
nueva creación

Petit Beurre
de rica mantequilla

Carlton Tea Biscuit
aristocrática y excelente para el te

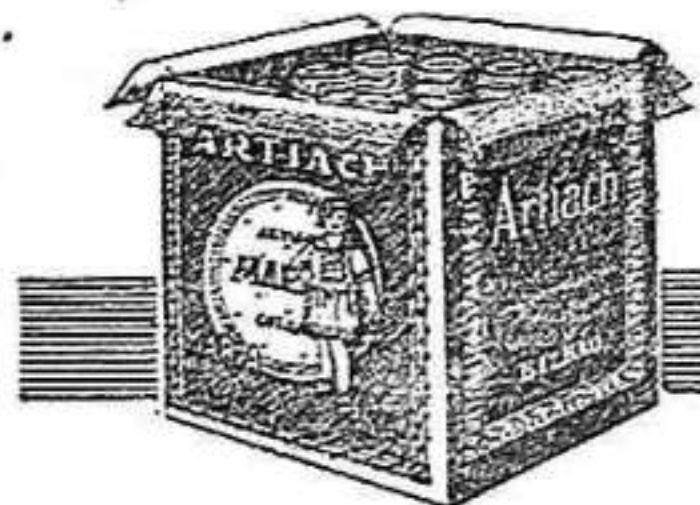
Li-Li
la galleta popular

La marca ARTIACH es garantía de calidad insuperable

PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS

MARIA

Artiach

MARIA ARTIACH